

Landets Fremtid efter menneskelig Beregning er afhængig af, at Forsvarssagen nu ordnes.

Endelig skal jeg udtale, at jeg trods de i Bemærkningerne til Lovforslaget om Hærens Ordning udtalte Betæneligheder vilde anse det for i høj Grad formaaltjenligt for Landets Forsvar, om den baade af Forsvarskommissionens Flertal og af General Kühnel foreslaaede og af den sidste meget indgaaende og omhyggeligt motiverede Oprettelse af en Overkommando var bleven afgjort nu. Den civile Forsvarsminister vilde derved være frigjort for Ansvaret for en Gerning, som han ved sin Tiltræden som Regel savner de nødvendige Forudsætninger til at varetage paa tilfredsstillende Maade, nemlig Ansvaret for Udviklingen af Hærens Krigsberedskab og Kampdygtighed, for saa vidt den bygger paa Uddannelsen og paa Forberedelsen hos de forskellige Myndigheder af hertil sigtende Bestemmelser. Denne Gerning kommer da til i væsentlig Grad at hvile paa de ministerielle Embedsmænd. Og har Ministeren efter nogen Tids Forløb sat sig ind i og er bleven fortrolig med disse Forhold, kunne andre og hans Embedsgerning ganske uvedkommende Forhold bevirke, at han maa fratræde, bevirke et Ministerskifte med deraf følgende Tiltræden af en ny Mand, der endda muligt ikke deler sin Forgængers Anskuelse. Der kan opstaa Usikkerhed og Vaklen i Ledelsen af de herhen hørende meget vigtige Forhold. Det vilde undgaas ved Etableringen af en fast Overkommando. Ved en saadan Foranstaltning lettes endvidere Overgangen fra Fred til Krig.

Jeg henstiller, at man i Udvalget tilvejebringer fornødne Udtalelser fra Generalstaben og de forskellige Vaabenchefer om de Forslag, som baade med Hensyn til Befæstningsanlæg, Materiel eller Personel have særlig Betydning, thi den ansvarlige Sagkundskabs Stilling vil for vort Vedkommende være af afgørende Indflydelse paa vor endelige Stilling til de her forelagte Forslag.

Jeg har nu, ganske vist kun i store Træk, omtalt vort Syn paa de af Regeringen forelagte Forslag. Jeg har som de Grundprincipper, Regeringen fastholder, regnet med den i Forslagene angivne finansielle Ramme, i alt Fald uden væsentlige Overskridelser, med den foreslaaede Udvikling af Hær og Flaade og med de projekterede Anlæg, idet jeg mener, at det er Godkendelsen af Nødvendigheden af en Sikring af Hovedstaden til Lands og til

Vands, som er Basis, og at det altsaa ikke er af afgørende Betydning for Regeringens Stilling, om den foreslaaede befæstede Linie faar den i Lovforslaget antydede Belliggenhed eller maaske søndres for i nogen Maade at kunne faa Tilslutning i de Dele af den nuværende Landbefæstning, der ogsaa fremtidig kunne finde nyttig Anvendelse. Jeg tror, at man paa dette Grundlag kan naa en for Landet forsvarlig Løsning, og jeg erklærer, at vi loyalt og uden Skygge af politisk Bagtanke ville støtte Bestræbelserne for at naa det tilsigtede Maal, for at naa det snarest muligt og for at naa det paa det af Regeringen givne Grundlag.

Det er antydet, at en Del af Midlerne skal tilvejebringes ved en særlig Fond, en anden ved Indtægts- eller Formue- og Indtægtsskat. Ogsaa i saa Henseende ville vi yde vor Medvirken, men vi ønske blot at faa nogen Indflydelse paa, at Midlerne kunne finde den efter vor Formening bedst mulige Anvendelse.

I det hele ere, saa vidt vi kunne skønne, alle de Ønsker opfyldte, som Venstre i sin Tid fremsatte, da der var Tale om at afgøre denne Sag. Det er dette Tings Flertal, som nu staar bag Landets Regering, det er dette Tings Flertal, som har sine betroede Tillidsmænd blandt Regeringens Medlemmer. Jeg nærer derfor den Forvisning, at ogsaa Villien til at naa et forsvarligt Resultat ved Forhandlingerne i dette høje Ting og med det andet Ting er til Stede. Regeringen har ved at drage Forsvarssagen ud af Partikampen givet et Eksempel, som burde efterlignes fra alle Sider, og som i fuldt Maal vil blive fulgt af os.

Konseilspræsidentens Udtalelser ved hans Tiltræden om, at det var Hensigten at søge en Ordning paa Grundlag af Forsvarskommissionens Betænkning, ere bekræftede ved de foreliggende Forslag. Det forekommer mig, at det maatte give Anledning til alvorlig Overvejelse hos Tvivlere eller Modstandere, at den nu fremsatte Løsning foreslaas af en Regering, som faktisk blandt sine Medlemmer tæller Mænd, som tidligere have set anderledes paa Sagen, ja som — det kan man vel sige uden at sige for meget — have været forud indtagne imod en Ordning som den nu foreslaaede. De ville sikkert, som det ogsaa er udtalt tidligere her i Dag, kunne forstaa, at det havde været ulige lettere og behageligere for Regeringen at gaa uden om eller endog imod den omstridte Sikring af Hovedstaden mod Landsiden, og at det